

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP VIỆT NAM

Triết Học Vô Vi

VÔ VI THIÊN ĐÀNG DU KÝ

Vận Trời ngày 24/05/2005

Dạo Cung Diêu Trì nghe Kim Mẫu Thuyết Pháp

Thơ Răng

Đại Luận

**Thế giới ngày nay đã đến màn
Ngày tàn nhân loại khóc lóc than
Sinh linh tang tóc vì chủ kiến
Tạo ý bất bình giờ tánh hung**

Thành Lợi nói: Thưa Ân Sư, hôm nay là ngày của các Thiên Thần mở hội chào đón ở nhân gian. Cũng là ngày đã bước vào xuân, trăm hoa đua nở màu sắc cũng hiển hoa, thiên nhiên tươi đẹp. Chim hót vang, trên ngàn cây, vạn vật cũng hình như vui vẻ, bầu trời cũng xanh tươi mà mọi người hình như có điều chi lo ngại. Khiến cảnh vật đang tươi, cũng đột nhiên sấp sửa đổi màu. Không biết là cứ chi xin Ân Sư chỉ dạy.

Phật sống Vĩ Kiên nói: Trò ngoan à! Sở dĩ, Trời đang tươi, đang xanh, chim rừng vừa ca hót, hoa vàng vừa nở bông, để đón chào một mùa xuân đang tới. Các Thiên Thần cũng vui vẻ hát ca, để chúc tụng nhơn gian có tình Trời sưởi ấm.

Mọi người đang vui vẻ với không khí của mùa xuân, cảm thấy ấm áp vô biên. Nhưng người ta cũng còn đang lo sợ cảnh giết chóc hãi hùng, đã và đang xảy ra trong mỗi ngày, mỗi giờ và mỗi khắc.

Đêm nằm lại lo lắng bệnh hoạn, thiên tai, ngày cảm không yên, không biết số phận mình ra sao, đất nước mình ra sao, gia đình mình ra sao. Thì nỗi lo âu đó, nó dày đặc khắp cả không gian, không có chỗ nào mà thiên hạ được an tâm. Như khi mình bước chân đi lên máy bay hoặc đi tàu lửa thì cũng đã sợ chết, xảy ra tai nạn.

Cái hãi hùng đó thì khiến cả bầu Trời đang xanh tươi, cũng phải thay đổi theo chiều hướng của nhơn gian. Nên con thấy Trời mùa xuân, đang xanh tươi mà bỗng chốc lại đổi màu.

Đó là Trời cũng buồn cho thế sự. Hôm nay cũng là ngày lành tháng tốt, trò ngoan mau sửa soạn Thuyền Hoa (thuyền Bát Nhã) theo Ta, dạo cung Diêu Trì nghe Mẫu Mẹ thuyết pháp.

Thành Lợi nói: Thưa vâng! Thuyền Hoa sửa soạn xong, xin mời Ân Sư dời bước. Trên Thuyền Hoa hai Thầy trò bay bổng trong không gian, thì Thành Lợi tiếp lời, dạ thưa Ân

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP VIỆT NAM

Sư. Bầu trời bữa nay quang đãng, cũng là do nguyên nhân của ngày lập xuân. Chim rùng ca hát vang vang, thế gian người cũng vui lây. Nhưng mà Trời thì cũng có lúc ảm đạm buồn tênh, là cũng do lòng nhân gian quá đau khổ, khiến Trời và người cũng cảm thấy rất gần nhau. Hiện tượng này ra sao, xin Ân Sư giảng giải.

Phật sống Vĩ Kiên nói: Đây trò ngoan, thế gian và Trời rất gần nhau trong gan tất. Việc gì thế gian cảm thấy, thì Trời ứng hiện ngay, xưa nay không hề thay đổi một mảy may nào. Thế gian muốn có điều linh, thì Trời sẽ chiều theo thế gian, vì đây là vận mạng của người cuối cùng. Ai muốn giàu Trời sẽ cho giàu, ai muốn đánh đấm thì Trời sẽ cho đánh đấm, ai muốn được phước thì Trời sẽ cho được phước, ai muốn tu giải thoát, thì Trời sẽ cho tu giải thoát. Vì mọi người đồng muốn, thì Trời sẽ giúp cho. Nhân nào sẽ gặt Quả nấy, cho thế gian, khỏi trách móc Trời Đất, sao không giúp đỡ chúng sanh.

Hiện tại như bây giờ mình muốn đánh người ta, thì sau này người khác đánh lại mình, coi mình có đau nhức không cho biết. Hiện tại như bây giờ mình cướp giật người ta, thì sau này người khác cướp giật mình coi mình có tức không.

Vì đây là định luật, để cả hai cùng thấy mình thua thiệt, cùng thấy mình ngu muội, mà từ đó mới ăn năn. Thế gian người ta không đánh nhau, không cướp nhau, thì làm sao thấy mình ác và thấy mình thua. Mặc dù mình thắng.

Thành Lợi nói: Dạ thưa Ân Sư. Thắng mà thua là sao vậy, xin Ân Sư giảng giải cho con tường. Đa tạ Ân Sư.

Phật sống Vĩ Kiên nói: Thắng mà thua là cái chuyện này mới tức cười. Vì mọi người ở trên đời, ai làm được điều gì có kết quả là tưởng chừng như mình thắng, rồi đắc chí cười ha hả. Nhưng mà xét lại thì thua lỗ thấy mồ. Con thấy không, mình đánh cái thằng kia u đầu chảy máu, thậm chí đánh nó cho chết luôn, mới hả giận. Mình về nhà mình cười, mình khoái là mình đã đo đáng thằng kia, mình ăn ngon ngủ yên. Rồi chợt một lúc nào đó mình hết hồn, mình lo cái thằng thua đó nó trả thù. Bất cứ giá nào, thằng thua đó, nó cũng phải lấy lại sự công bằng.

Rồi ngày và đêm mình sợ sệt và đâm ra bệnh. Rồi mình tìm cách thủ tiêu hết, những mối họa sau này có thể sẽ xảy ra. **Kêu bằng loạn đó con.** Nên từ đời này, qua những đời kia, cứ thế mà chinh chiến dài dài. Sau một cuộc ấu đã thì cũng có kẻ thắng và kẻ bại. **Tổng kết người nào thắng, thì người đó ác.**

Từ xưa cho tới giờ lịch sử, có cho biết rõ ràng. Thắng thắng cuối cùng, thì nó mới thấy nó thua.

Thua là gì, là làm việc vô bổ, thay vì thời gian đó, mình lo cho thân mình, mình lo cho gia đình mình, có một lối sống tốt đẹp mà không lo. Lo chuyện không đâu vào đâu, tốn kém nhân tài. Nếu lo chuyện của mình thì giờ này không có lỗ và không có than và không có ăn năn hối cãi hay bồi thường, làm xoa dịu tội ác.

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP VIỆT NAM

Bởi vậy, kỳ hạ ngưng mạc kiếp này, Ông Trời cho biểu diễn hết những đòn độc chiêu. Đem ra hết, coi cái người nào ác nhất muốn hại người. Bởi vì cái đầu mình, cố tình hại người thì mình sẽ người khác hại lại và bị bệnh. Chừng nào vào nhà thương, Bác Sĩ cầm con dao mổ, tổn kinh thì thôi, làm ác thì gặp ác, làm hiền thì sống an vui. Thắng mà thua là vậy đó con.

Chớp nhoáng, thuyền Hoa đã đến cung Diêu Trì. Nơi đây toàn diện đều trang trí bằng vàng ngọc hào quang phát rực Trời. Phật sống Vĩ Kiên bảo đồ đệ Thành Lợi, mau cúi đầu đảnh lễ Mẹ Diêu Trì xin Mẫu Mẹ, ban cho sức đạo.

Thành Lợi nói: Con Thành Lợi ngàn năm, mới có được một lần theo gót Ân Sư học đạo. Hôm nay đến được cảnh Trời, lòng mừng vui không tả được, khi diện kiến Mẫu Từ, con không biết dùng lời gì xứng đáng để vấn an Mẫu Mẹ, con xin kính chúc Mẫu Mẹ được an khương sống vui hạnh phúc và cứu vớt chúng sanh.

Mẫu Mẹ Diêu Trì, nét mặt thật là hiền hậu, đầu đội mào uy nghi. Y phục Thiên Triều, ánh mắt luôn lúc nào cũng vị tha, giọng nói thật hiền hòa và ấm áp. Gần Mẫu Mẹ mà cũng được sự che chở phát sáng của hào quang, khiến Thành Lợi chỉ nhìn, thăm lặng mà cảm ơn Mẫu Mẹ Diêu Trì, cảm ơn Ân Sư.

Mẫu Mẹ nói: Thành Lợi con, hôm nay con được theo Ân Sư lên đây thăm viếng Mẫu. Mẫu rất là vui mừng khi thấy con. Nói tới đây Mẫu hơi xúc động nhìn Thành Lợi. Con cũng khó khăn, khổ sở lắm, mới về được tới đây, Mẫu rất lấy làm cảm kích khi thấy con. Hôm nay Mẫu có vài điều muốn nhắn với các con. Mẫu rất là mừng và vui được thấy các con vui vẻ tầm đường trở về quê cũ. Đường Thiên Lý thì xa xôi vạn dặm mà tâm trí của các con thì mệt nhọc, khiến Mẫu cũng cảm thấy nỗi khó khăn này. Hôm nay cũng là ngày tốt, Mẫu ban vài lời đến các con và ủy lạo tinh thần để cho các con có hùng tâm, dũng chí hơn mà tranh thủ, đạt cho được giai đoạn chung kết này.

Giai đoạn này là giai đoạn quyết liệt của thời loạn dưới trần gian đó các con. Các con nào nhanh chân, buông bỏ sự đời, thì sẽ có ngày đoàn tụ nhanh hơn, các con nào cố chấp ôm đời, thì đời động loạn sẽ đầy xéo tâm tư các con. Như bây giờ các con nhìn thấy đó, những người ham mê danh vọng. Chỉ thoáng một chút thôi, thì mất hết tất cả. Bệnh hoạn, thiên tai, chiến tranh xảy ra cấp kỳ. Trở tay không kịp.

Mẫu nói cái này cho các con cùng nghe, không phải riêng rẽ một, hai hay là ba bốn chục nước đâu. Mà kỳ này là toàn thế giới đó các con, vì đây là cơn thanh lọc cuối cùng, cho con nào thức tánh.

Thức tánh là trở về hiền lương đó các con, vì nhân loại không một ai mà thích hung hăng. Hung hăng là ác độc là sẽ bị loại bỏ ngay, nên Mẫu khuyên các con mau mau lo tu, lo sửa mình mà trở về, cùng quê xưa chốn cũ.

Quê ở Trần gian là quê tạm, chỉ cho các con đến đó học Tham Sân Si thôi. Đến Trần gian là học bài Tham Sân Si, nhưng mà cái Tham Sân Si của Trần thì chỉ có giá trị vài ba chục năm thôi của đời người.

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP VIỆT NAM

Thiên hạ lầm lẫn tham sân si là tốt, rồi sanh ra đại loạn mà nó dai dẳng và kéo dài thêm cả mấy ngàn năm điêu linh mà cũng chưa dứt. Thật là tội nghiệp các con. Các con đi mà các con tham trần quá, nên các con đau khổ tan thân.

Các con khổ quá rồi, Mẫu còn lại khổ hơn các con, khi trần gian chinh chiến, tiếng khóc của trẻ thơ mồ côi cha mẹ, tiếng khóc của nhơn sinh kêu gào nhà tan cửa nát. Khiến Mẫu cũng buồn cảm động, mà Mẫu nhớ các con, thương các con lắm trần. Các con đã vì ngoại cảnh mà tan nát cả tâm hồn và thể xác, sao mà Mẫu an vui. Nói tới đây Mẫu mẹ cũng buồn buồn, vì trần gian động loạn.

Thành Lợi nói: Thưa Mẫu Mẹ giữa cảnh điêu linh tang tóc, cửa mất nhà tan như thế, thì làm thế nào, cho bớt cảnh chết chóc điêu linh, thưa Mẫu.

Mẫu Mẹ nói: Mẫu cũng buồn cho các con Mẫu. Nhưng mà giữa cơn tang tóc này, cũng là dịp tốt cho các con Mẫu có bài học. Để thấy cái tội dạ mình gây ra, nếu các con Mẫu không gây ra, thì thiên hạ đâu có đại loạn như ngày hôm nay.

Nếu mà xoa bớt vết khổ đau này, thì chỉ có cách. Chính nó phải nhận lấy quả báo, do chính nó gây ra, thì mai ra, có dịp bớt tai họa. Thử hỏi như thế này, một gia đình mà mất đi một người cha trong chiến tranh, để lại vợ góa con cô. Thì gia đình đó sẽ ra sao, nếu mình sống trong đó.

Còn ngược lại mình làm cho thiên hạ nhà tan, cửa nát gia đình ly loạn, thì gia đình mình cũng sẽ loạn ly, trong một hoàn cảnh này hoặc hoàn cảnh khác. Như là vợ lấy trai, hoặc chồng lấy gái, con bắt đạo, gia đạo bất an, tai nạn sẽ xảy ra thảm thê, đầy dẫy ở dưới thế gian, sinh linh khóc than nhiều lắm, thì các con nghĩ sao.

Mẫu không muốn kể nữa, tự các con truy đi. Con tạo hoá, nghịch cảnh trước mắt, sờ sờ đó diễn ra mỗi ngày. Thì mong sao thiên hạ thấy đó mà ăn năn lo tu, để bớt đi tội lỗi.

Thành Lợi nói: Thưa Mẫu, thiên hạ đại loạn là tại sao thưa Mẫu ?

Mẫu Mẹ nói: Thiên hạ đại loạn là do tánh chất của những người thông minh. Ý mình tài giỏi, lập phe, lập phái, giết hại lẫn nhau. Cũng chỉ gì tham mà thôi.

Thành Lợi nói: Thưa Mẫu, chữ tham sao con nghe cũng **chẳng có gì là lạ**. Sao mà sanh ra nhiều tai họa khủng khiếp ở trên đời vậy Mẫu Mẹ. Xin Mẫu Mẹ rộng lòng, từ bi ân độ mà giảng giải cho thiên hạ được rõ thêm, xin đa tạ Mẫu Mẹ.

Mẫu Mẹ nói: Mẫu Mẹ ân cần nhìn Thành Lợi mà nhỏ giọng nói, nè Thành Lợi. Vừa rồi con nói rất đúng, vì vừa thoáng nghe qua chữ tham thì ai ai, ở dưới trần cũng chẳng thấy có gì là lạ. Tại sao?.

Vì ai ai cũng tham, nên nghe nói chữ tham thì thấy nó cũng bình thường. Nếu mà mình tham cho thật nhiều thì mình sướng mình giàu mạnh. Nên con người ta khoái

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP VIỆT NAM

---

tham, tham danh, tham lợi, tham sắc, tham dục, tham ghét, tham ác, tham ăn v.v. Kể ra không xiết.

Tham quá thành ra, ma quỷ đó con. Nên đại loạn là vậy. Cái chữ tham này nó nguy hiểm nhất, nó giết hại không từ bỏ một ai. **Mặc dù là cha con chồng vợ hay anh em.** Chẳng hạn như là tham danh, làm cho cao, cho lớn, rớt cuộc để mình, nịnh bợ lại thằng nhỏ hơn mình có phải đại không.

Nếu không nịnh thằng nhỏ cấp hơn mình, thì nó phản mình sao. Thế nên khôn mà đại là vậy. Còn tham tiền, tham dục, tham sắc nó làm điều trái lương tâm.

Sao mà không đại loạn, người ta vì sử dụng cái tham quá lỗ mà nó sanh ra xã hội suy đồi, từ đời này cho đến đời kia. Hiện bây giờ thì khắp nơi, tại mấy ông lớn, không tu thân, không làm gương, thiếu đạo đức.

Ông lớn mà tham tiền, tham danh thì ông nhỏ cũng tham tiền, tham danh luôn, ông lớn đạo đức giả thì ông nhỏ cũng làm theo luôn. Nên trần gian đại loạn. Chỉ vì vật chất mà thiếu tâm linh.

Tâm linh mà mất rồi thì không vớ vào đâu, khổ sở vô bờ. Không biết đâu là bờ, không biết đâu là bến. Khiến như sinh trôi vạt từ phương đông, sang phương tây, từ phương nam sang phương bắc. Chỉ vì mất tâm linh. Mất tâm linh là mất đi tất cả, bởi vì mình bán mất linh hồn của mình cho tiền bạc, danh vọng. Nói tới đây thì Mẫu Mẹ rất buồn không biết nói sao, để phân trần các con hiểu được lòng Mẫu.

Thành Lợi nói: Thưa Mẫu Mẹ, nếu mà bán mất tâm linh rồi, thì có cách nào phục hồi lại tâm linh không, thưa Mẫu Mẹ?

Mẫu Mẹ nói: Nếu mà các con hướng về tâm linh, thì các con sẽ có cơ hội phục thiện. Phục hồi lại như cách.

Thành Lợi nói: Thưa Mẫu Mẹ, làm cách nào để phục hồi lại tâm linh?

Mẫu Mẹ nói: Cách dễ nhất là các con phải tu thân, tự ăn năn những hành động sai quấy của mình một cách khẩn trương thì mai ra kịp giờ. Vì thời gian không có gia hạn được tuổi tác nhiều. Vì Trời Phật đã ân độ tới người cuối rồi, ráng thực hành rất ráo, chứ không là bị loại bỏ. Vì cá tánh ương nghạnh.

Thành Lợi nói: Thưa Mẫu Mẹ, ương nghạnh là sao, xin Mẫu Mẹ rộng tình giảng giải thêm, cho chúng con nhờ.

Mẫu Mẹ nói: Thành Lợi, con không biết ương nghạnh là sao à! Tiện đây Mẫu cũng ráng tỏ thể cho con hay. Ương nghạnh là chỉ biết có mình là hay thôi mà không biết ngoài kia có cái khác hay hơn. Cứ ôm cái cũ hoài, thì làm sao mà khá, cứ dụng danh thôi, mà không hành thì lý làm sao mà vững. Đó là ương nghạnh và tối tăm đó con.

Thành Lợi nói: Thưa Mẫu, vậy thì hành làm sao mà vững thưa Mẫu?

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP VIỆT NAM

Mẫu Mẹ nói: Muốn vững phải tự tu, tự chứng, tự hành, thì chắc ăn. Bởi vì mình hành mình hưởng, người khác hành người khác hưởng.

Thành Lợi nói: Thưa Mẫu Mẹ, làm sao mình biết, mình hành nó chắc ăn, thưa Mẫu?.

Mẫu Mẹ nói: Muốn chắc ăn thì phải dứt khoát thất tình lục dục. Phải dùng nguyên tắc Thí Nghiệm, rồi Thực Hành thì đạt. Cái đó tuyệt chiêu đó con. Chính Thành Lợi con đã hành.

Phật sống Vĩ Kiên nói: Vì thời giờ có hạn, hai Thầy trò phải trở về nhơn gian, Thành Lợi con mau lạy tạ Mẫu Mẹ đã khó nhọc, ban cho sức hồi sinh, rồi mình về. Dịp khác hai Thầy trò mình sẽ đến bái yết. Lạy tạ Mẫu Mẹ xong. Hai Thầy trò cỡi Thuyền Hoa, xé gió tung mây trở về Thiên Gia Môn. Trên đường đi, Phật sống Vĩ Kiên bảo Thành Lợi, sau khi trở về nhơn gian, con ráng nhớ những chi tiết trên cung Tây Thiên này viết lại cho người đời nhớ.

Thành Lợi nói: Đa tạ Ân Sư, con sẽ cố gắng để khôi phục lòng Ân Sư chỉ dạy. Và Thành Lợi diễn tả cảnh Trời cung Diêu Trì như sau qua bài thơ.

ĐẠO CUNG DIÊU TRÌ

Cảnh Trời Vô Cực là đây
Mẫu Nghi Thiên Hạ ngự nơi chốn này
Nguy nga linh động thần kỳ
Toàn viên cấu trúc vàng ròng ngọc châu

Về đây bái yết Mẫu Nghi
Con đây thành kính dâng lên tấm lòng
Chúc cho Lão Mẫu an Khang
Nghìn năm Lão Mẫu độ trì chúng con

Mong cho Lão Mẫu vui lòng
Ban ơn cho cả nhơn gian thái hòa
Muôn nhà cao cả đẹp xinh
Mẫu thương, Mẫu độ, Mẫu dìu chúng sanh

Thoát qua cơn loạn hải hùng
Trần gian tạo khổ tạo mùi bợn nhơ
Mau lo hồi hướng tu thiền
Kéo mà không kịp màn này kỳ ba

Kỳ này khóc lóc xót xa
Lệ sa nước mắt tràn đầy thế gian
Thế gian thích ghét còn mê
Thế nên thiên hạ vẫn chưa thái bình

PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP VIỆT NAM

Tình hình mỗi lúc một gay
Chiến tranh náo loạn toàn cầu năm châu
Nay mai người khóc lu bù
Chúng sanh đói khổ, mới tìm đường tu

Đường tu giải phá chữ ngu
Không còn tham chiến, tham tiền như xưa
Xưa nay tranh chiến kéo dài
Tại vì không chịu, mở đường tâm linh

Tâm linh học đạo chơn thiện
Ai ai cũng thích, cũng ưa thiện lành
Thiện lành bạn phải nên tu
Phải hành thì đạt mới hay Phật Trời

Xưa nay Phật tiếp ứng Trời
Vẫn thường, vẫn độ, vẫn yêu dân lành
Dân lành khóc lóc thảm thương
Khiến cho Mẫu Mẹ không yên tâm hồn

Hôm nay Mẫu nhắc gọi hồn
Ráng mà tu luyện cho tròn đạo tâm
Đạo tâm là đạo chính mình
Vô Vi, khai mở, khai cờ kỳ ba

Kỳ này cuối hạ ngươn ba
Giúp cho bá tánh, thoát màn loạn ly
Kỳ này loạn động chán chê
Các con phải quyết, ráng tu ráng về

Quê xưa Mẫu Mẹ đêm ngày
Mong cho tất cả đoàn viên cảnh Trời
Hôm nay Mẫu có vài lời
Các con phải nhớ tầm đường tu chơn

Kính bái
Con; Lê Thành Lợi